Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1908. Wydano i rozesłano dnia 18. lutego 1908. **Część II.**

Nr. 5.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 3. stycznia 1908 L. 126.804, w sprawie zezwolenia gminie Sieniawa, (powiat Jarosław), na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, miodu i piwa.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Sieniawa na dalszy pobór przyzwolonych jej ustawą z dnia 14. lipca 1898 Dz. u. kr. Nr. 67, opłat gminnych, mianowicie od piwa na rok 1908 i 1909, zaś od napojów spirytusowych i miodu na lat pięć t. j. od r. 1908 do końca roku 1912 a to w wysokości i pod warunkami ustanowionymi w powołanej wyżej ustawie i z zastrzeżeniem, że po koniec 1910 roku wydzierżawienie prawa poboru tych opłat nastąpi tylko za porozumieniem się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Sieniawie.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 6.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 23. grudnia 1907 L. 125.318, w sprawie zezwolenia gminie Czortków na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na podstawie § 82 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Czortków na dalszy pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na przeciąg lat pięć, począwszy od r. 1908 do końca r. 1912.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 7.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 14. stycznia 1908 L. 166.711, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 9. maja 1907 Dz. u. kr. Nr. 60, o regulacyi rzeki Raty z dopływami, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 17. grudnia 1907 L. 35.368.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 9. maja 1907 Dz. u. kr. Nr. 60, o regulacyi rzeki Raty z dopływami.

§ 1.

Regulacya rzeki Raty od gminy Prusie do jazu w Sielcu wraz z dopływami jest przedsiębiorstwem spółki wodnej, która ma być zawiązaną w dro-

dze przymusowej na podstawie § 45 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38 i ma być przeprowadzoną w myśl § 6 ustawy z dnia 9. maja 1907 Dz. u. kr. Nr. 60, przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi państwa i Wydziału spółki wodnej.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma zatwierdzony przez Ministerstwo rolnictwa reskryptem z 17. maja 1907 L. 17.951, projekt Wydziału krajowego z roku 1905, który preliminuje koszta robót na 7,600.000 K z uwzględnieniem zmian trasy, typów budowli regulacyjnych i przyczółków objektów zaproponowanych w protokole komisyi reambulacyjnej z dnia 5. września 1906.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowana regulacya obejmuje następujące roboty:

a) regulacyę rzeki Raty od gminy Prusie do jazu w Sielcu na długości 68·5 km.;

b) regulacyę dopływów Raty, a mianowicie:

1. potoku Smerdyk z 3 rowami 9·775 km.;
2. ujścia potoku Żełdec 0·5 km.;
3. potoku Rokitna z 2 dopływami 20·138 km.;
4. potoku Mutwyczna z 1 rowem 12·35 km.;
5. potoku z Wólki mazowieckiej 8·5 km.;
6. młynówki z Wólki mazowieckiej 7 5 km.;
7. rowów z Mokrego i Pirogów 13·8 km.;
8. rowu z Kutynicz 5·24 km.;
9. potoku Moszczanki z Marunką 16·242 km.;
10. potoku z Hołego i dopływów 10·95 km.;
11. rowu z Pogorzelisk wraz z rowami bocznymi 8·95 km.;
12. kanału ulgi dla potoku z Hołego wraz z rowami bocznymi 8·95 km.;
13. ujścia potoku Tylicy 1·1 km.;
14. ujść 16 potoków 18·06 km.;
15. potoku Świni 27·13 km.;
16. potoku z Sianożątek i rowów bocznych 14·25 km.;
17. potoku Lipina-Fujna 14·6 km.;
18. pięciu dopływów potoku Lipina-Fujna 28·91 km.;
19. potoku Mohylańskiego z dopływami 11·53 km.;
20. dziesięciu dopływów Świni 38·975 km.;
21. potoku Derewenki 25·93 km.;

22. potoku Bzinki 7·6 km.;
23. potoku Kiślanki 4·3 km.;
24. czterech dopływów Kiślanki 27·555 km.;
25. potoku Biały 30·0 km.;
26. potoku Rybianka-Kamionka 21·15 km.;
27. potoku Żabnik z dopływami 9·98 km.;
28. potoku Kamioneckiego z rowami bocznymi 7·72 km.;
29. rowu z Rudy magierowskiej 9·4 km.;
30. potoku Diwna z dopływami 8·0 km.;
31. potoku Uhrynia z dopływami 13·4 km.;
32. czterech rowów bocznych do Uhryni 14·16 km.;
33. ujść 208 mniejszych dopływów na długości 20·885 km. łącznej długości dopływów 471·01 km.;

c) budowę 17 mostów żelazno-betonowych i 18 mniejszych mostów betonowych na drogach gminnych, 106 przepustów betonowych na drogach polnych i 12 kładek żelazno-benotonowych;

d) 66 szluz żelazno-betonowych do nawodnienia;

e) 10 poideł, 247 stopni betonowych, 492 progów betonowych, 6 syfonów betonowych i 506 przepustów w wałach ochronnych dla odwodnienia;

f) utrzymanie wszystkich powyższych robót w czasie budowy.

§ 3.

Czas budowy ustanawia się na lat dwadzieścia pięć i trwać ma od roku 1908 do roku 1932. W czasie tym wzbronione są wszelkie sprzeczne z projektem prywatne budowle na rzece Racie i dopływach w § 2 wymienionych.

§ 4.

Koszta projektowanych robót regulacyjnych, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu będą pokryte z funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl § 3 ustawy z dnia 9. maja 1907 Dz. u. kr. Nr. 60.

Zarząd funduszu regulacyjnego spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§ 5.

Oznaczone w § 3 ustawy z dnia 9. maja 1907 Dz. u. kr. Nr. 60, datki kraju, państwa i spółki wodnej mają być wpłacone do funduszu regulacyjnego w sposób następujący:

a) 40% datek funduszu krajowego w kwocie 3,040.000 K w dwudziestu pięciu równych ratach rocznych po 121.600 K od r. 1908 do r. 1932;

b) 40% datek państwowego funduszu melioracyjnego w kwocie 3,040.000 K w dwudziestu pięciu równych ratach rocznych po 121.600 K od r. 1908 do r. 1932 z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) 20% datek przymusowej spółki wodnej w kwocie 1,520.000 K w dwudziestu pięciu równych ratach rocznych po 60.800 K od r. 1908 do r. 1932.

W razie spóźnienia zawiązania spółki wodnej mają być raty datku spółki zapadłe przed jej zawiązaniem jednorazowo ściągnięte i do funduszu regulacyjnego wpłacone.

Jeżeli spółka wodna, przypadające na członków prestacye zechce pokryć w drodze operacyi kredytowej, znajdą zastosowanie postanowienia §§ 15 do 19 państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. czerwca 1884 Dz. p. p. Nr. 116, tak co do zaciągnięcia pożyczki jak i ściągnięcia datków konkurencyjnych przez Urzędy podatkowe.

Zapasy kasowe funduszu regulacyjnego lokowane być mają na rachunku bieżącym w Banku krajowym.

Jeżeli po ukończeniu robót programem objętych okaże się na funduszu regulacyjnym pozostałość kasowa, to pozostałość ta ma być zwróconą kontrybuującym czynnikom w stosunku ich udziału w kosztach budowy.

§ 6.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej poruczy Wydział krajowy trzem zaprzysiężonym urzędnikom technicznym pod nadzorem krajowego biura melioracyjnego. Jeden z kierowników budowy prowadzić będzie roboty regulacyjne na Racie i dopływach w pierwszych latach budowy od jazu w Sielcu do jazu w Wolicy, drugi kierownik budowy roboty na Racie od jazu w Wolicy do ujścia Biały, następnie zaś roboty na Białe i dopływach, trzeci wreszcie kierownik budowy roboty na Świni i dopływach, postępując z budową systematycznie z dołu do góry. Pierwszy kierownik budowy podejmie po ukończeniu regulacyi Raty między jazem w Sielcu a jazem w Wolicy dalsze roboty regulacyjne na Racie i dopływach od ujścia Biały w górę.

Do pomocy kierownikom budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i robocizny i t. p, dalej do prowadzenia rachunkowości, może Wydział krajowy powołać według własnego uznania dla każdej sekcyi budowy osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysługuje w Kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych, tudzież dozorców przydziela Wydział krajowy. Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego, otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego stały miesięczny dodatek budowlany, a mianowicie:

a) praktykant techniczny w kwocie 180 K;
b) inżynier adjunkt w kwocie 210 K;
c) inżynier II. klasy w kwocie 240 K;
d) wyżsi urzędnicy techniczni w kwocie 300 K.

O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej poza polem roboczem otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym poza pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy, przy podróży drogowej 50 h za 1 km., przy komisyach zaś poza miejscem jego zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 10 K dziennie.

Dodatek budowlany, dyety i koszta podróży kierowników budowy, ich płace w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegatów, pobory dozorców i sił pomocniczych jak wogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy pokryte będą z funduszu regulacyjnego.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi, zależnem będzie od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§ 7.

Kierownicy budowy, do których należy rozkład robót, ich Kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej regulacyi, odpowiedzialni są wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy. Kierownicy budowy znoszą się bezpośrednio z Wydziałem krajowym, przedkładają peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach nie cierpiących zwłoki czynią zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwiają je bezzwłocznie wobec Wydziału krajowego.

Kierownicy budowy przeprowadzają zdjęcia terenu, wypracowują szczegółowe projekty rowów, których koszta przyjęto w kosztorysie od metra bie-

żącego, sporządzają warunki budowy i dostawy, przeprowadzają rozprawy ofertowe, przedkładają Wydziałowi krajowemu wnioski w sprawie przyjęcia ofert, na podstawie zaś uchwał Wydziału krajowego zawierają z przedsiębiorcami umowy o roboty i dostawy i czuwają nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań przedsiębiorców i dostawców.

Kierownicy budowy podnoszą asygnowane przez Wydział krajowy zaliczki, sprawdzają i podpisują wszystkie dokumenty, na podstawie których Wydział krajowy uskutecznia wypłaty, prowadzą sami lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy, a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca), przedkładają Wydziałowi krajowemu sprawozdania z postępu budowy, do których dołączają wykaz postępu robót na podstawie dziennika budowy i wyciąg z dziennika kasowego wraz z dowodami rachunkowymi.

§ 8.

W razie, gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winni kierownicy budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowane przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają być przedłożone Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§ 9.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie kierowników budowy orzeczenie po myśli § 86 krajowej ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub odstąpienia gruntów a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów przedsiębiorstwa, jakie służebności na gruntach sąsiednich i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub czasowe ich zajęcie dla wykonania robót jak przekopów, szkarp, brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p., zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych odbywać się będzie według odnośnych przepisów krajowej ustawy wodnej, w którym to celu kierownicy budowy dostarczyć powinni władzy politycznej odpowiednich kopii map ka-

tastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winni kierownicy budowy starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego. W razie niedojścia do skutku ugody ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień § 87 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolą, przez sądowe oszacowanie. Postanowienia tego paragrafu krajowej ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§ 10.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych lub też bezpłatnie odstąpionych, spiszą kierownicy budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny. Grunta uzyskane w drodze umów lub wywłaszczeń należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§ 11.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru a za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwem. Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy sprawdzonych i podpisanych przez kierowników budowy. Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź to w drodze licytacyi bądź to akordów.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, mogą kierownicy budowy udzielić przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

§ 12.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzą kierownicy budowy dzienniki budowy, w których oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw mają być zamieszczone następujące daty:

1. stan powietrza;

2. liczba robotników według poszczególnych kategoryi, oraz ilość fur;

3. oznaczenie miejsc w których wykonują się roboty, oraz spisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót;

4. odbiór materyałów budowlanych;

5. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś opis szkód wyrządzonych wielką wodą;

6. polecenia ustne lub pisemne wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;

7. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera. Dzienniki budowy mają być z końcem każdego tygodnia zamknięte, przedsiębiorcom do przejrzenia udzielone, tudzież przez nich podpisane po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez nich zarzutów.

§ 13.

Tak Administracyi państwa jak i Wydziałowi spółki przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania. W tym celu znajdujące się na miejscu, a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego, są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi państwa, jak i Wydziału spółki. Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Administracyi państwa i Wydziału krajowego, odbywać się ma według możności co dwa miesiące. Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń. Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz regulacyjny.

§ 14.

Z końcem każdorocznego okresu budowy mają żądać kierownicy budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza Komisya składająca się:

a) z wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez Wydział krajowy;

b) z kierownika budowy;

c) z delegata Wydziału spółki.

Z tych członków Komisyi mają jednak tylko technicy pod a) wymienieni głos rozstrzygający. Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod a) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz regulacyjny. Protokół kolaudacyjny, zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo, udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata rat kolaudacyjnych zatrzymanych przedsiębiorcom. Miaisterstwu rolnictwa zastrzega się prawo wysyłania zastępcy technicznego do komisyj kolaudacyjnych, w którym to celu Wydział krajowy winien we właściwym czasie donieść temuż Ministerstwu o miejscu i dniu zebrania się każdorazowej komisyi kolaudacyjnej.

§ 15.

Kierownicy budowy zajmią się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdań dorocznych z czynności budowlanej, które mają wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdania te przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa, Ministerstwu rolnictwa.

§ 16.

Dla ubezpieczenia robotników od choroby utworzoną będzie w myśl § 54 ustawy z dnia 30. marca 1888 Dz. p. p. Nr. 33, osobna kasa dla której wydane zostaną przez Wydział krajowy statuty, zatwierdzone przez Namiestnictwo.

Dla ułatwienia rachunkowości i możliwego zredukowaaia kosztów zarządu datki asekuracyjne do tej kasy opłacać będzie wyłącznie fundusz budowy przy zupełnem uwolnieniu robotników od uiszczania przepisanych ustawą opłat.

§ 17.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu regulacyjnego prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego, z końcem każdego roku a najdalej do 1. marca następnego roku, udziela Namiestnictwu zamknięcia rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki oraz kierownictwu budowy. Zamknięcia rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału spółki, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§ 18.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. listopada 1887 Dz. u. kr. Nr. 68.

Nr. 8.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. stycznia 1908 L. 972, w sprawie przedłużenia gminie miasta Nowego Sącza koncesyi do pobierania myta kopytkowego.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża gminie miasta Nowego Sącza na lat trzy koncesyę, udzieloną ustawą z dnia 29. grudnia 1901 Dz. u. kr. Nr. 3 z r. 1902, a przedłużoną rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 19. listopada 1904 L. 107.453 (Dz. u. kr. Nr 130), do pobierania myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 9.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 26. stycznia 1908, L. 1346/pr., o poborze dodatków do podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w pierwszem półroczu 1908 i o upoważnieniu Wydziału krajowego przez Sejm krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem do zaciągnięcia pożyczki aż do wysokości 7,900.000 koron.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 21. stycznia b. r. zatwierdzić uchwały Sejmu Kró-

lestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 8. października 1907 w sprawie poboru dodatków krajowych do podatków w pierwszem półroczu 1908 i w sprawie upoważnienia Wydziału krajowego do zaciągnięcia pożyczki maksymalnej wysokości 7,900.000 koron a to co do poboru krajowych dodatków do podatków pod warunkami unormowanymi Najwyższem postanowieniem z dnia 21. lipca 1898 i z zastrzeżeniem definitywnego oznaczenia krajowych dodatków do podatków na podstawie przez Sejm uchwalić się mającego budżetu krajowego na rok 1908.

Według Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały:

1. dodatek do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i 5% podatku od domów wolnych od podatku po 72 halerzy od każdej korony całej przypisanej należytości podatkowej państwowej.

2. dodatek do podatków bezpośrednich osobistych, zaprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896, Dz. p. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego po 78 halerzy od każdej korony całej przypisanej należytości podatkowej państwowej, nie naruszając co do podatku pensyjnego od wyższych poborów służbowych uwolnień, unormowanych Najwyższem postanowieniem z dnia 25. listopada 1858, ogłoszonem rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. listopada 1858, Dz. p. p. Nr. 220.

W mieście Krakowie tudzież w powiatach Krakowskim i Chrzanowskim pobierany będzie dodatek do podatków wymienionych powyżej w ustępie 1. w wysokości 64 halerzy, zaś od podatków w ustępie 2. wymienionych w wysokości po 70 halerzy od każdej korony całej przypisanej należytości podatkowej państwowej.

Krótkoterminowa pożyczka w kwocie do 7,900.000 koron ma być użyta w razie potrzeby na pokrycie niedoboru w roku 1908, tudzież sumy przeznaczonej osobną uchwałą sejmową na zasiłki z powodu klęsk elementarnych.

Pożyczka ta ma być oprocentowana najwyżej po 4% a zwróconą ma być najpóźniej 1. stycznia 1911.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Nr. 10.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 3. stycznia 1908 L. 121.908, w sprawie zezwolenia gminie Mościska na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem

Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Mościska na dalszy pobór przyzwolonej jej ustawą z dnia 2. marca 1887 Dz. u. kr. Nr. 24, opłaty gminnej od napojów spirytusowych, a to na lat sześć począwszy od roku 1908 do końca r. 1913, jednak z tem ograniczeniem, że w wysokości, oznaczonej w powołanej ustawie t j. po 16 h od jednego litra, będzie ta opłata pobierana tylko od tych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć zapomocą alkoholometra i to o tyle, by nie przekraczała kwoty 22 K od jednego stopnia hektolitrowego czyli 22 K od jednego hektolitra samego spirytusu.

Od słodzonych trunków spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć alkoholometrem, opłata nie może przekraczać kwoty 11 h od jednego litra.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899 Dz. u. kr. Nr. 120 (część II.), jest wolną od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Wydzierżawienie prawa poboru tych opłat może nastąpić po koniec roku 1910 tylko w porozumieniu z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Mościskach.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 11.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 17. stycznia 1908 L. 973, w sprawie przedłużenia gminie miasta Tarnowa koncesyi do pobierania myta kopytkowego.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża gminie miasta Tarnowa na dalszych lat trzy koncesyę z dnia 11. lipca 1901 (Dz. u. kr. Nr. 64), do pobierania myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 12.

Obwieszczenie

c. k. galicyjskiej Dyrekcyi poczt i telegrafów z dnia 3. stycznia 1908 L. 2206, dotyczące ustanowienia jezdnego pocztowego na rok 1908.

Jezdne pocztowe od konia i myriametra ustanawia się na czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1908 następująco:

W powiatach politycznych	Za jazdę extra pocztą		Za jazdę zwyczajną	
	K	h	K	h
Biała, Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Dąbrowa, Gorlice, Grybów, Jasło, Kolbuszowa, Kołomyja, Kossów, Kraków, Krosno, Łańcut, Limanowa, Mielec, Myślenice, Nisko, Nowy Sącz, Nowy Targ, Peczeniżyn, Pilzno, Podgórze, Przeworsk, Ropczyce, Rzeszów, Strzyżów, Tarnobrzeg, Tarnów, Wadowice, Wieliczka, Żywiec	2	28	1	90
Bóbrka, Bohorodczany, Borszczów, Brody, Brzeżany, Brzozów, Buczacz, Cieszanów, Czortków, Dobromil, Dolina, Drohobycz, Gródek jagiell., Horodenka, Husiatyn, Jarosław, Jaworów, Kałusz, Kamionka strum., Lisko, Lwów, Mościska, Nadwórna, Podhajce, Przemyśl, Przemyślany, Rawa ruska, Rohatyn, Rudki, Sambor, Sanok, Skałat, Śniatyn, Sokal, Stanisławów, Stary Sambor, Stryj, Tarnopol, Tłumacz, Trembowla, Turka, Zaleszczyki, Zbaraż, Zborów, Złoczów, Żółkiew, Żydaczów	2	21	1	84

W wymiarze należytości za wozy stacyjne, poczęstnego dla pocztyliona i należytości za smarowanie wozu nie zaszły żadne zmiany.

Lwów, dnia 3. stycznia 1908.

Seferowicz w. r.

Nr. 13.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. stycznia 1908 L. 3081, w sprawie zezwolenia gminie Tarnopol na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na podstawie § 86 ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Tarnopol na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na przeciąg lat 5, począwszy od r. 1908 do końca r. 1912.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 14.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 23. stycznia 1908, L. 23.501/pr. ex 1907.

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 7. sierpnia 1907 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 12. marca 1907, upoważniającą Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki krajowej do wysokości dziesięciu milionów koron na budowę nowych szkół ludowych.

Uchwała.

Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki, aż do wysokości 10 milionów koron, przeznaczonej na zasiłki dla funduszów szkolnych miejscowych w myśl art. 9 ustawy z 24. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 49, wyłącznie na budowę nowych szkół w tych gminach:

a) gdzie rozprawa konkurencyjna co do budowy nowej szkoły została już przeprowadzoną, strony konkurencyjne złożyły w całości lub przeważnej części 120% datki konkurencyjne w myśl art. 9 wspomnianej wyżej ustawy na nie przypadające, a grunta pod budowę szkoły są już zaintabulowane na własność funduszu szkolnego miejscowego;

b) gdzie szkoły dotychczas nie zorganizowano jedynie dla braku budynku szkolnego, albo gdzie szkołę wprawdzie zorganizowano, ale dla braku budynku szkolnego dotychczas w życie nie weszła.

Zaciągnięcie powyższej pożyczki nastąpi w drodze stopniowej emisyi 4% obligacyj dłużnych w takiej kwocie, jaką Wydział krajowy na podstawie szczegółowych dat przez Radę szkolną krajową mu dostarczanych, na budowę poszczególnych szkół co roku uchwali.

Na oprocentowanie i umorzenie zaciągniętej pożyczki wstawiać będzie Wydział krajowy odpowiednią kwotę do każdorocznego preliminarza funduszu szkolnego krajowego.

Co niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.